

Adalı yönetiminde görev dağılımı

25 Mart 2021 Perşembe günü gerçekleştirilen Türkiye Jokey Kulübü (TJK) Olağan Genel Kurul Toplantısı'nda, 4. kez TJK Başkanlığı'na seçilen Serdal Adalı ile Yönetim Kurulu Asil ve Yedek Üyeleri, ilk Yönetim Kurulu Toplantısı'nı gerçekleştirdi. TJK Tüzüğü'nün 20. maddesi gereğince yapılan görev bölümünde; Genel Sekreterliğe Ahmet Özbelge, Genel Saymanlığa ise Adil Mert Kaya oy birliği ile seçildi.

TOLEYİS'ten Başkan Adalı'ya nezaket ziyareti

TOLEYİS (Türkiye Otel Lokanta Dinlenme Yerleri İşçileri Sendikası) Genel Başkanı Cemail Bakındı, önceki gün Türkiye Jokey Kulübü Başkanı Serdal Adalı'yı makamında ziyaret etti. 25 Mart tarihinde gerçekleşen Türkiye Jokey Kulübü Olağan Genel Kurulu'nda, dördüncü kez Başkanlığa seçilen Serdal Adalı'yı tebrik eden Bakındı, kendisine bir hediye takdim etti.

TJK Yönetim Kurulu'nda Görev Dağılımı

25 Mart 2021 Perşembe günü Renaissance Hotel Salonu'nda yapılan Türkiye Jokey Kulübü Olağan Genel Kurulu'nda 63 oy alarak dördüncü dönem Türkiye Jokey Kulübü Başkanlığına seçilen Serdal Adalı Yönetim Kurulu üyeleri, 31 Mart 2021 Çarşamba günü ilk toplantılarını İstanbul Veliefendi Hipodromunda gerçekleştirdiler.

TJK Tüzüğü'nün 23/7'inci maddesi gereğince

ce yapılan görev bölümü seçiminde bir önceki dönem olduğu gibi Genel Sekreterliğe Ahmet Özbelge, Muhasip Üyeliğe ise Adil Mert Kaya oy birliği ile seçildiler.

Öte yandan kendi içlerinde yaptıkları toplantı sonucunda Denetleme Kurulu Başkanlığına Armağan Turhan, Disiplin Kurulu Başkanlığına Doruk Yılmaz, Disiplin Kurulu Genel Sekreterliğine ise Ateş Saltukoğlu seçildi. Kendilerini tebrik ediyor, başarılı çalışmalar diliyoruz.

AT YARIŞI

RÜZGAR GİBİ GEÇENLER-17 İLK GÖRÜŞTE AŞK: RIBELLA

Selman Taşbek'in Ribella'yı satın alma hikayesi inanılmaz: "1999'da İrlanda'ya tay satışlarına gittim. Ribella'ya olan ilgim, ilk görüşte aşk. Atın yetiştiricisiyle 11 bin pound'a anlaştık ancak parayı hemen nakit istedi.

GÜNLERDEN CUMARTESİ, BÖYLE BİR PARANIN ÜZERİMİZDE BULUNMASI İMKANSIZ. ARKADAŞLARDAN NE BULDUYSAM TOPLADIM. PARAYI DENKLEŞTİRİP ATI ALDIK."

Ç OĞUNUZUN Ribella ile ilgili bir hikayesi vardır. Tam da şimdi onları anımsayıp, sırtınızı da "şöüle" geriye doğru yaslayarak, sizlere "Hey gidi günler hey"

deme fırsatı... Kazandığı kaybettiği birçok koşuyu, hepimiz farklı yerlere koyarız ama 2005 yılı Dubai yarışlarında yaşattıkları ve sonrası sanırım ortak paydamız olur.

Atlarımızın uluslararası başarıları, onları bu özellikleriyle unutulmaz şampiyonlar yapmayı, her zaman anımsanan isimler arasında yer almalarını sağlıyor. Örneğin Abrek, Örneğin Akındayım, Win River Win, Mary Ellen, Ersanhan, Pan River ve daha niceleri... Şampiyonlarımızın bu alandaki başarıları ise, ayrıca birer bonustur. Örneğin Bold Pilot, Grand Ekinoks, Ayabakan, Sabırlı, Turbo, Dinyeper. Ribella ise pek rastlamadığımız, farklı bir örnek. Anlattıkça bana hak vereceksiniz.

Atlarımızın uluslararası macerası -benim bildiğim- yüz yıl öncesine kadar gidiyor. XX. yüzyılın başları, Arap atçılığımızın altın çağı olarak anılır. Nasıl anılmasın ki.. O yıllarda ülkede İngiliz atı (thoroughbred) yok. Yarım kanlar koşuyor, onlar da halkın işini, gücünü gördüğü cinsten. Yarış atı olarak, "varsas, yoksa" Arap atları... Mr. Yantes işte bunlardan birini, İzmir yarışla-

rını kasıp kavuran, **Kapanizade Reşat Bey**'in Arap atı Mebruk'u, satın alıp Atina'ya götürüyor. Atın Atina'daki parlak koşularından cesaret alınca, ver elini Mısır...

Mısır o yıllarda, önemli bir yarış merkezi. Mebruk Mısır'da da çok başarılı oluyor. Bilindiği kadarıyla, ülkemizde yetişip, yurt dışında koşular kazanan ilk atımız.

Daha yakın tarihlerde, Hafız Fransa'daki ilk yarışı sonrası; Dersim Japon Cup'ı koşmadan geri döndüler.

Cemal Kura'nın sahibi ve yetiştiricisi olduğu Abrek de bu konuda bir milat. O da Türkiye'de yetişip, yurt dışında koşu kazanan ilk İngiliz atımız. Abrek, 1993 yılı G1 Cumhurbaşkanlığı Koşusu birinciliği sonrası Fransa'ya götürüldü ve 1994-95 yıllarında koştuğu 16 koşuda 2'si listed olmak üzere 5 koşu kazandı. Bunların dışında, Avrupa ve ABD'de at koşan ve yarış kazanan çok sayıda atçımız var.

ATA VE ATÇILIĞA FARKLI BİR BAKIŞ

Ribella'nın sahibi **Selman Taşbek**'e at ve yarışlarının onun için ne anlam taşıdığıni sorduk.

"Babam, bu camiadaki eskilerin çok iyi tanıyacağı rahmetli **Ali Taşbek**. Sahanın emekçilerinden, antrenördü. Ben ve ailemiz için atlar kutsaldı. Çünkü babam, onlardan kazandığı parayla bizi okuttu,

boğazımızdan ekmek onlar vasıtasıyla geçti. Bu sebeple atlara olan sevgimizin dışında, bizim için bir kutsallığı da vardır. Çünkü ekmek paramızdı. Rahmetli annem (Melahat Taşbek) 'Bu atları sık koşuyorsun, baban olsaydı sana kızardı' diye bana sitem ederdi. At yarışları bizim için bir hayat biçimiymiş. Hayatımın her döneminde atım olsun istedim. Çocukken duam buydu. Yatarken bir at isterdim. Beş dakika sonra 'Allah'ım iki atım olsun' derdim. Niyetim, birine bir şey olursa, öteki koşsun..."

Bu dua biraz Evliya Çelebi'ninki-ne benzemiş. Çelebi; "Şefaata Ya Resulallah" yerine dili sürçüp, "Seyahat Ya Resulallah" deyince başına gelenleri biliyorsunuz.

Selman Taşbek'e sormak isterim. Duasında "iki" at istediğinden emin mi? Çünkü

AT YARIŞI

● Ribella, 2005 yılı Haziran-Kasım ayları arası koştuğu 8 yarışta, 4 birincilik, 2 ikincilik, 1 üçüncülük ve 1 dördüncülük elde etti. Bu yarışlar arasında Fatih Sultan Mehmet Koşusu da vardı.

Ribella'nın yarış hayatının ikinci evresi 2005 yılındaki Dubai karnavalı ile başladı diyebiliriz. O yıl Ribella ile Kaneko bizleri gururlandıran büyük başarıları imza attılar. Ribella Dubai'de koşu kazanan ilk atımız oldu. Hem de ne yarış... Bizlere birincilik umudu vermeyen yarış, Halis Karataş'ın sihirbazlığı sayesinde kazandı.

atlarının sayısının bir ara 100'ü geçtiğini söyledi.

Taşbek'lerin at aşkı günümüzde de "hiç eksilmekten" hatta artarak sürüyor: "Atlara olan bağımız hala devam ediyor. Oğlum (Ali Taşbek) büyük bir at aşığı. Çok güzel okuyor, piyano çalıyor, eğitimi gayet başarılı ama akşam eve gittiğimde [Hoş geldin babacığımdan] sonraki ilk işi ahırda-ki, çiftlikteki atları sormak."

YURT DIŞINDAKİ YILLAR

Selman Taşbek'in eğitim için İtalya'da olduğu yıllarda olanaklar kısıtlı. 70'lerin sonu, 80'lerin başı. Aileden uzak, tek başına kolay değil.

Buna bir de, buradaki alışkanlıklarından, atların dünyasından kopmayı ekleyin.

Bu koşullardaki genç bir adam, çok sevdiği atlar ve at yarışlarının yerine, farklı aktiviteler koyabilir.

"Telefonla görüşmek sık yapabildiğimiz bir şey değildi. O günlerde sosyal medya yok, iletişim çok kısıtlı. Babamdan düzenli

biçimde Derbi Mecmuası göndermesini isterdim. Beklediğim en önemli şey buydu. Hiç unutamam, Derbi son satırına kadar defalarca okunurdu."

İtalya'daki öğrencilik yıllarında atlarla bağı sadece Derbi mecmuaları ile olmuyor. San Siro'ya gidip, yarışları izlemek de var.

AT SAHİBİ OLMAK KOLAY MI?

Çocukluğundan beri at sahipliğine hevesli birinden söz ediyoruz ama babası "Banka hesap cüzdanını görmeden at sahibi olamazsın" diye diyor.

Ne zaman ki oğlunun banka cüzdanını görüp at bakabileceğine inanıyor, o zaman izin veriyor. **Selman Taşbek** 1990 yılında, **Yavuz Sarıkaya**'dan aldığı 3 yaşındaki Zorbey'le at sahipliğine başlıyor.

Demek ki eküri, 30 yılı aşkın süredir sahalarda. Sadece Türkiye'de değil, yurt dışında da at koştuğu için "sahalarda" diyoruz. 2010 yılında sahibi ve yetiştiricisi olduğu Anadolu isimli dişi tayı ile İrlanda'da listede koşu kazandı. Bu kırağı daha sonra, çok iyi bir fiyatla damızlık olarak sattı.

Türkiye'ye dönecek olursak, ilk birincilik Zorbey'i satın alındıktan 9 ay sonra geliyor. **Ahahan Zilcioğlu**, bu safkanın kazandığı koşulardan birini İtalya'daki Selman Taşbek'e telefonla dinlettiğini söyledi.

Atın son yarışı olsa üzerinden 27 yıl, ilk kazandıklarından olsa 30 yıl geçmiş. Bunu niye anlatıyorum? **Ahahan** televizyonda sık sık; "Eskiler daha iyi bilir" diyerek kendini junior'lar sınıfına alıyor ama...

Neyse, maraza çıkarmadan devam

edelim! İkinci atları, **Selman Taşbek**'in eşi (Merih Taşbek) adına koşan Hanbatur. Anadolu Tarım İşletmeleri'nde yetişen bu atın ilk sahibi adından belli; **Süleyman Sırrı Turhan**.

Hani atçılığa başlarken "keyif yaptırın, yeter" diyerek yola çıkılır ya... Bu iki at, tam da o cinsten.

Uzun yarış hayatları ve yaşattıkları heyecanlarla, **Taşbek**'lere hayli keyif yaptırıyorlar. Hatta o kadarla da kalmayıp, Zorbey sekiz, Hanbatur yedi birincilikle onları "bu yolda" cesaretlendiriyor. Yoksa "hep cepten, hep cepten", iş bu boyutlara gelir mi?

Zamanla kostukları atların sayıları ve nitelikleri artmaya başlayınca, Ali Taşbek'in oğlu ve gelini olarak değil, at sahibi olarak, tanınmaya başladılar.

Örneğin; **Odhan Baykara**'nın yetiştiricisi, Selman Taşbek'in sahibi olduğu Bella Otero. "Gazi Koşusu'nu kazandı" diye anılan bir isimdi. Gazi Koşusu'nu kazanamadı ama 1997 Kısrak Koşusu birinciliğiyle eküriye ilk klasik koşu zaferini yaşattı.

Daha sonra da, Royal Abjar'ın Evanna's Pride'tan olan 1998 doğumlu yavrusu Elixir. 2000'de G1 Çaldıran Koşusu'nu kazanarak yılın tayı oldu.

Elixir'in babası Royal Abjar'ı görünce tayın Türkiye'de yetiştiğini sanmayın, Royal Abjar ülkemize 2001 yılında geldi. 1997-2000 arası, İrlanda ile Avustralya'da "mekik" aygırdı. Elixir Türkiye'ye foal olarak ithal edildi.

AT YARIŞI

● Ribella, 2008 yılı sonunda Veliefendi Hipodromu'nda düzenlenen "veda partisiyle" yeni hayatına uğurlandı. Artık onun yaşlanını değil, "İşte bu Ribella'nın yavrusu" dediğimiz safkanları izleyeceğiz. Teşekkürler Ribella...

Dönemin Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün Dubai'yi ziyaretinde, metro istasyonlarından birine Ribella adının verilmesi tartışıldı. Bakın şu Ribella'nın yaptığına! Bir sonraki yılın Dubai Yarış Karnavalı afişlerinde ve hazırlanan kitapçıklarda Ribella'nın fotoğrafları vardı. Böyle bir reklamı parayla yapabilir misiniz?

Paramızın alım gücü daha yüksek ve ithal koşullarının da daha kolay olduğu dönemler... Yıl 1999, İrlanda'daki satışlardayız. Sonrasını **Selman Taşbek**'ten dinleyelim:

"Ribella hayatıma nasıl girdi diye sorarsanız, 1999 yılında İrlanda'ya tay satışlarına gittim. Çok enteresandır; ben günlük hayatta, insani ilişkilerde ilk görüşte aşka inanmam. Ribella'ya olan ilgim, ilk görüşte aşk. Görür görmez, ben bu tayı istiyorum, alacağım tay bu olmalı diyerek o heyecanla arttırmaya girdim. Hiç unutmuyorum; arttırmayı yöneten 'not to day' bugün satmıyoruz dedi. Tay istenen limiti bulmamış. Atı götürüyorlar, ben peşinden koşuyorum. Antrenörüm Haldun Güneş 'Abi nereye' diye sorunca, gidiyorum, bu atı özel olarak alacağım dedim. Haldun 'Abi burada bin tane tay var, seç beğen istediğini al. Ne uğraşıyorsun' dedi ama dinlemedi. Onu almayı aklıma koymuştum. Satışlardaki acentente temsilcimizle birlikte gidiyoruz. Bunun yetiştiricisi çok aksi adamdır diye işin zorluğundan söz edince, sinirlendim. Ne var bunda? Bedava istemiyoruz ki, parasını verip alacağız. Ben bu atı alacağım diyerek son sözümü söyledim."

Selman Taşbek bu yaşananların sebep sonuç bağlantısını: **"Gençlik de var o gün-**

lerde..." diyerek açıklıyor. Doğru, yaş 35. Sakin ola "Yolun yarısınıymış, ne gençliği" demeyin, yazıyı burada bırakırım! Siz de bu öykünün sonrasını **Selman Taşbek**'ten tek öğrenebilirsiniz. ..

"Atın yetiştiricisine gidip, biz bu atı alacağız dedik. 'Tamam, fiyatı 12 bin pound' cevabını verdi. Pazarlık edip, 11 bin pound'a anlaştık. Sıra kontratı imzalamaya geldi. Adam 'Parayı nakit istiyorum' diyor. Günlerden cumartesi, böyle bir paranın üzerimizde bulunması imkansız. Parasının pazartesi günü hesabına geçeceğini, isterse alımı Goffs aracılığıyla yapmayı önerdik ama hiçbirini kabul etmedi. 'Yarım saat içinde ya parayı getirirsiniz ya da atı götürürüm' dedi."

Günlerden cumartesi, yarım saat süre ve 11 bin pound... Hani tam bir gerilim filmi sahnesi. **Selman Taşbek** at sahibinin verdiği sürede parayı nereden bulacak?

"Kara kara düşünerek geri döndüm. Allah'tan Türk'üz. Türkler nakit parayla seyahat etmeyi sever. Hiç unutmuyorum; Haldun'da (Güneş) nakit vardı, ondan aldım. İsmail'den (Hadioğlu), İbrahim Tamer'den, Turhan Çakar'dan, bizim ekiptekilerden ne bulduysam aldım. Parayı denkleştirip, götürdük. Adam aldı, hesapladı saydı, tam bir komedi. Onluklar, yirmilikler sayıyor,

sayıyor bitmiyor. Sonuçta atı aldık."

Selman Taşbek böylece muradına ermiş, Ribella'ya sahip olmuştur. Sonrasında **Haldun Güneş**'le aralarında şu konuşma geçer:

- Bunu mu aldın, bunun için mi bu kadar uğraştın abi?

- Haldun tayı beğenmedin mi?

- Yani tamam da...

Ufacık, o kadar da abartılacak bir şey değil.

- Ya görmüyor musun, başının üstünde hare var.

Selman Taşbek'in iddia ettiği gibi, atın başının üstündeki hareyi ne **Haldun Güneş**, ne eşi

Merih Taşbek, ne de başkaları bir türlü göremiyorlardı.

O da **"Görmüyor musunuz, deli misiniz? Atın etrafında hare var; yanıyor, parlıyor"** diyerek onları inandırmaya çalışıyordu.

AT YARIŞI

● Ribella, Dubai'de yarış kazanarak Türk at yarışçılığının gurur kaynaklarından biri oldu. Ribella'nın birinci olduğu yarışın son metrelerinde jockey Halis Karataş'ın izlediği taktik tam anlamıyla üstün yeteneğinin ürünüydü.

Ribella, yarış hayatına 2001 yılı eylül ayında başladı, 9 yaşında ve 138 handikap puanıyla emekli oldu. Tavan değeri 140 olduğu puanlamada bir kısrağ, 2 yıl zirvede kalarak, 138 puanla emekli oluyorsa, sanırım yoruma gerek yok...

Bir idman sabahı, Halis Karataş'tan atın sprintini yapmasını ister.

"Ben ata güvenmesem, Halis'ten kolay, kolay böyle bir şey istemezdim. O da bunu bildiği için 'Abi bu iyi bir şey galiba' dedi. İkinci Bella diye cevap verdim. Baktı, 'Ufak bu ama...' Bella Otero 530 kiloluk kısrağtı. Bin bakalım, inince ne söyleyeceksin dedim. İnince 'Haklıymışın' dedi."

Anladığımız kadıyla Selman Taşbek'in ilk görüşte aşkı, başkalarını o kadar etkileniyor...

NEDEN RIBELLA?

Sıra tayın adına koymaya gelmişti. Ribella, İtalyanca "asi" demek ama bizim verdiğimiz isimle hiç alakası yok. Onun adı bu anlamda konmadı. Benim Bella Otero adında, Kısrağ Koşusu kazanmış şampiyon bir kısrağım vardı. Gazi'nin favorilerinde, şanssızlık oldu, son metrelerde kaybettim. Ben Bella Otero gibi bir kısrağa tekrar sahip olmayı hep istedim. Ribella ismi buradan çıktı. 'Ri' İtalyanca'da, Latin dillerinde

'tekrar, bir daha' anlamına gelir. Tekrar bir Bella olsun istedim, gerçekten de oldu.'

Kahramanımızın adı Dubai'de de, yarış spikeri Terry Spargo'nun İngilizce okuyuşuyla "raybel'a" olmuştü.

Ribella yarış hayatına 2001 yılı eylül ayında başladı. Start aldığı 6 koşuda, dişilerin maiden'i ve handikap 15 olmak üzere 2 birincilik kazandı, 3 kez de plase oldu. KV-8 Joe Clarke Koşusu ikinciliği ve sezon sonu İzmir kum pistinde G3 Piri Reis Koşusu üçüncülüğü o yıldan akılda kalan yarışlarıydı. Selman Taşbek; "Biraz hafif geçirdik iki yaşlılığını, geç başladığımız için fazla zorlamadık" diyerek sezonu özetliyor.

Serbest Handikap'ta yılın baş tayı 66 kg. ile Sun Müge, Ribella 57,5 kiloyla 20. sırada. Yarış ve Yetiştiricilik Dergisi'nin 2 yaşlılar değerlendirilmesinde de, tek cümle ile gelecek sezonun umut veren isimleri arasında gösteriliyordu.

2002 yılından itibaren başarılar peş peşe gelmeye başlayınca, Ribella herkesin ilgi odağı oldu ve pedigrî analizcileri, onun soy ağacını değerlendirmeye başladılar. Bu onların konusu ama Revoque'un ilk jenerasyon taylarından Ribella ile 2005 doğumlu Rebel Rebel aygırın en başarılı yavruları.

Türkiye'de; Fire To Fire, Lellow, Mehmet Bora, Trakya Ateşi gibi iyi koşan yavruları vardı. Annesi Tajarib, Şeyh Hamdan'ın Shadwell Harası'nda yetişmişti ve en başarılı yavrusunun Ribella olduğu da tartışılmaz.

EKÜRİNİN ALTIN YILI

30 yıldır sahada olan, başarılı bir eküriden söz ediyoruz. Elbette ki her yıl aynı olmayacak. İşin içinde iki canlının birlikte yaptığı bir spor varsa, inişler ve çıkışlar kaçınılmaz. Pekiyi, Taşbek Ekürisi'nin "altın yılı" sizce hangisi? Selman Taşbek 2002 yılını işaret etti. 2002, ekürinin en çok koşu ya da ikramiye kazandığı yıl olmayabilir ve büyük olasılıkla da öyledir. O yılı benzersiz kılan, Ribella'nın G1 Kısrağ Koşusu, Fernando'nun da G1 Gazi Koşusu'nu kazanmaları. Bir sezonda 5 klasik koşu var ve bir ekürî, o yılın Kısrağ koşusu ile Gazi Koşusu'nu farklı iki tayıyla kazanıyor. Bunu 65 yıldır başara-bilen yok. İşin bir başka ilginç yönü de; ekürî ne Ribella'nın, ne de Fernando'nun yetiştiricisi. Şampiyonların yolları orada kesişiyor ve şampiyon olma şansını yakalıyorlar.

Ribella'nın 3 yaşlı dönemini şöyle özetleyebiliriz. İzmir'de 5, İstanbul'da 4, toplam 9 yarış; 5 birincilik, 3 ikincilik. Kısrağ Koşusu'nun yanı sıra G3 Fehmi Simsaroglu ve kısa vadeli 3 koşu kazandı. İkincilikleri KV-8 Efes Koşusu, G2 Anafartalar ve G1 Dişi Tay Deneme koşuları. Favori girdiği Dişi Tay Deneme Koşusu'nun son metrelerinde Pawnee Rhythm'i hayli sıkıştırdı ama geçemedi. Kısrağ Koşusu'nda hem bu rakibinden rövanşı aldı, hem de Klubnika, Sun Müge gibi iddialı isimleri geride bıraktı. Yurt dışında yetiştiği için Gazi Koşusu'na katılmayan Ribella, Anafartalar Koşusu'na da Dinyeper'in ardında ikinci tamamladı.

G3 Kocatepe Koşusu birinciliği sonrası

AT YARIŞI

yapılan yasaklı madde testi pozitif çıkınca, bir yıl ceza aldı. Tabela dışı gözükten tek koşusu o. Buna nedeni bulunamayan bir sakatlık da eklenince, 2003'ün tamamı kayıp yıl oldu. **Selman Taşbek; "Bir sakatlığı vardı, arka ayağını iyi kullanamıyordu. Yaklaşık 1,5 yıl sabrettim. Anne mi yapsak diye düşündük"** diyor.

Mutlu başlayıp, üzüntü ile sonlanan 2002 sezonunda, Sun Müge ile birlikte, zirvedeki dişi taylar oldular.

YENİDEN BAŞLAMAK...

Şampiyon, 2004 yılında, yani 5 yaşında yeni bir başlangıç yapıyordu. Böyle bir durum, kazanımlarından çok hayalleri olanlar için olumlu değerlendirilebilir ama yarış atlarında, sporcular farklı. Hele zirvedeyken ara verirken, yeniden aynı yere gelebilmenin garantisi yok.

Ribella yeniden başlıyor, Selman Taşbek de, safanın bunu başaracağından hiç kuşku duymuyordu:

"Artık bilinmesinde hiçbir mahsur yok; benim hayatta gördüğüm en savaşçı varlıktı. Hiçbir yarışını yürüyerek tamamlamadı. Yarış koşacağını anlar, sevinirdi. İki kişi zor yedekler, yarışa koşarak gelirdi. Selim Kaya 'Ben bunu ateşe sürsem gider' derdi."

2004 Ribella'nın en çok start aldığı yıl oldu. 13 yarışta 4 birincilik, 2 ikincilik, 3

üçüncülük, 2 dördüncülük elde etti. Dişilere ait G2 Zübeyde Hanım ve Anadolu koşuları ile İsmet İnönü Koşusu'nu. G3 Vehbi Koç Koşusu'nu kazandı. Win River Win, Sun Muge, Kızılmutat, Süfi, Mary Ellen, Hücum gibi dönemin en iyi atlarını geride bıraktı. 130 handicap puanı ile başladığı sezonu, 134 puanla tamamladı.

VER ELİNİ DUBAİ

Ülkemizdeki uluslararası koşular, 1990 yılından itibaren yarış programlarının demirbaşları arasına girmişti. Atlarımızın Dubai'deki uluslararası koşulara katılması 2003 yılında Grand Ekinoks'la başladı. Ertesi yıl Dinyeper de Dubai'de iyi sonuçlar alarak, atlarımız ve atçılığımızın bir değer taşıdığını yurt dışında da gösterdiler. Onların başarıları atçılarımızı cesaretlendirdi, yarışseverlerimiz, medya ve kamuoyu Dubai'ye giden atlarımızla ilgilenmeye başladı. Ortaya çıkan tablonun yararlarını **"uzun uzun"** anlatmaya gerek yok.

Ribella'nın yarış hayatının ikinci evresi ya da olgunluk çağı 2005 yılındaki Dubai karnavalı ile başladı diyebiliriz. O yıl Ribella ile Kaneko bizleri gururlandıran büyük başarılarla imza attılar. Ribella Dubai'de koşu kazanan ilk atımız oldu. Kaneko da ilk startında, kum pistte 1600 metre mesafeli G3 Al Maktoum Challenge R1'i Grand

Emperium'un arkasında 2. tamamladı. Grand Emperium, finalde G2 Godolphin Mile'i kazanan isim. Kaneko'nun bir sonraki durağı 1800 metrelik G3 Al Maktoum Challenge R2 idi. Bu kez, Jack Sullivan ile Chiquitin arkasında üçüncü olurken, ilk yarışta geçildiği Grand Emperium'u geride bıraktı. Jack Sullivan da aynı yılın G1 Dubai World Cup dördüncüsü. Bu challenge yarışları, o yıllarda karnavalın en önemli koşularıydı. Atlarımızın Dubai'de yaşadığı şanssızlıklar, Kaneko ile başladı diyebiliriz. O da daha başarılı olabilir, karnavalın unutulmazları arasına girebilirdi.

Ribella'ya gelince... İlk startında Emerald Beauty'nin kazandığı 1600 metrelik koşuyu yaklaşık 3 boy geride dördüncü

AT YARIŞI

tamamladı. Umut veren bir başlangıçtı. Sonraki durak, 3 Şubat günü Cape Verdi Koşusu ve Ribella'nın unutulmaz yarışı...

Gerçekten de unutulamayacak bir yarıştan söz ediyoruz. 13 atın katıldığı çim pistteki 1600 metrelik koşuda Ribella 2 starttan çıkıyordu. Yurt dışındaki 1600 metrelik koşuları gözünüzün önüne getirin. Atlar yumak gibi, toplu giderler ve "ne hikmetse" öyle de tamamlarlar. Ribella ile ilk 1000 metre hayli gerilerde ve kamera açısına girip çıkıyor. Bekleme yarışı yapan ve bariyer dibinde kalan **Halis Karataş**'ın son virajda dışa açılıp, Ribella'ya sprint alanı yaratmasını beklersiniz değil mi?

Hayır, böyle bir gayreti yok, demek ki yerinden memnun. Son 300'de ölü açılır gibi olunca, biraz daha iyi pozisyona geldi ama **"Ribella kazanır"** diyemezsiniz. Son 50 metrede, "bana göre" öndeki 3 at arasında bitmiş bir koşu ve onları arasında Ribella yoktu. Belki tabelada tutunabileceği ama bizlere vermeyen yarışı, **Halis Karataş**'ın hiç sorun yaşamadan önündeki rakiplerinin arasından yol bularak kazanmasını hayretle izledim. Bu bence, ustalıkta öte bir şey, sihir-

bazlıktı. Demek ki **Halis Karataş**'a boşuna **"sihirbaz"** demiyorlar.

O günün unutamadığım isimlerinden biri de koşuyu anlatan **Zadik Gököğlü...** Stüdyoda birlikteydik. Söz ettiğim o son 50 metreyi, **"gözlerinizi kapatıp"** bir de **Zadik**'ten dinleyin. **"Ribella kazandı, git gişeye parayal"** der gibi anlatıyor. Hani Gültekin Alpay **"Ben kazanacak atı görür, getiririm"** derdi ya, aynı. Atı gördü tamam da kazanacağını nasıl hissetti, doğrusu hâlâ şaşarım.

Sıra G1 Dubai Duty Free'ye giden **"son durak"** Balachine'a gelmişti. Yurt dışında Moon Dazzle, Emerald Beauty ve onlara yakın bir oranda Ribella, favoriler olarak gösteriliyorlardı. Dubai'de yayımlanan Gulf News'un favorisi ise Ribella.

Safkanımız Moon Dazzle'a baş farkıyla geçilerek bu koşuyu kaybetti. Ribella, 2005 Dubai Yarış Karnavalı'nda koşan en iyi dişi safkanlardan biri olduğunu start aldığı bu 3 koşusunda kanıtladı. Son gün, G1 Dubai Duty Free'de de ondan umutluyduk ama **"Hadi kızım"** demekle her koşu kazanılmıyor.

14 atın katıldığı Duty Free'de 3 dişi safkan vardı. Bunlardan Moon Dazzle ile Ribella 8. ve 9. oldular. 6. olan Alexander Gold Run ise, o yıl Fransa ve Hong Kong'ta 2 G1 koşuyu kazanıp, G1 Irish 1000 Guineas ve G1 Pretty Polly Stakes'te 2. kalmıştı. Ribella ile Kaneko Dubai'deki görevlerini susuz biçimde yerine getirmişlerdi. 2005 yılı, bizim Dubai'deki en iyi sezonlarımızdan birisidir.

BİR AT NELER YAPABİLİR?

Selman Taşbek: "Hayal etmeden yaşanılmaz. Yurt dışında at koşmayı hep istemişimdir. Hayatımda en heyecanlandığım yarış, Grand Ekinoks'un Dubai'de

ikinci kaldığı koşu. O kadar sevindim, gurur duydum ve de kendimi kaybettim ki bir rahatsızlık geçirebilirdim. Grand Ekinoks koşuyu kaybetti ama bunu öyle görmedik, hepimiz sevindik. Yasin abiye söylediğim bir laf vardır: Seni kıskanmıyorum ama sana gıpta ediyorum dedim."

Ribella'nın Dubai'deki başarısını, basit bir birinciliğe indirgemek haksızlık olur. Neden mi? Selman Taşbek'e kulak verin:

"Başbakanlık Koşusu kupa töreni vesilesiyle hipodroma gelen Cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül anlattı. Metro inşaatının bir bölümünün Türk şirketlerince yapımını görüşmek için resmi bir heyet olarak Dubai'ye gidiyorlar. Görüşme çıkmaza girince toplantıya ara verip, farklı şeylerden ve atlardan konuşmaya başlıyorlar. Bu arada Ribella'nın adı geçince, ortam değişip, o kadar sıcak bir havayla yeniden masaya oturuluyor ki, sorun çözümlenip, istasyonlardan birine Ribella adının verilmesini tartışıyorlar."

Bakin şu Ribella'nın yaptığına... Bir sonraki yılın Dubai Yarış Karnavalı afişlerinde ve hazırlanan kitapçıklarda Ribella'nın fotoğrafları vardı. Böyle bir reklamı parayla yapabilir misiniz?

Atlarımızın Dubai performansları bizlere gurur verirken, oradaki eküriler için de ilgi çekiciydi. Bazı atlarımızı satın almak istediler. Belki başka atlarımız da olmuştur ama Grand Ekinoks ve Ribella ile ilgili olanları güvenilir kişilerden öğrendiğim için sizlere aktarıyorum. Rakamları sorup, beni zor durumda bırakmayın lütfen. İşte Ribella'nın satışı konusunda yaşananlar:

"Bizim kısrak, Dubai'de çok sükse yaptı, çok sevildi. Karnaval'ın en iyi atı diyorlardı. Satın almak için Şeyh Muhammed adına

AT YARIŞI

çok cazip bir teklif yaptılar. Ben satmak taraftarıydım. Fakat atın tek sahibi ben değilim, ailenin atıydı. Merih'le konuştuk; 'Sen bilirsin, nasıl istersen. Yarın, öbür gün pişman olacağın bir şey yapma' dedi."

Sıra ailenin diğer bireyi ilkokul çağındaki oğulları **Ali Taşbek'e** gelmişti. Onun geleceği ile ilgili bu satışa, nasıl tepki verecekti?

"Ali ne diyorsun, satalım mı? Bak iyi bir teklif var. Bu parayı bankaya koyup senin eğitimin ve sonrasında da iş kurman için harcayacağız. Para tamamen senin dedim. Düşünmesi için de bir gün müsaade ettim. 'Düşünmeye gerek yok. Ben bunun büyük para olduğunu da biliyorum ama onun torunlarını koşmak istiyorum' dedi. Maddi olarak akılsızca bir kararla satmadık."

Hani **Selman Taşbek**, Ribella'nın alınışında **"Bizler Türküz"** diyerek farklılığımızı belirtmişti ya bu da ona gibi bir durum.

Dubai'den bir milli kahraman gibi dönen Ribella, bu sevginin hakkını **"fazlasıyla"** verdi. 2005 yılı Haziran-Kasım ayları arası koştuğu 8 yarışta, 4 birincilik, 2 ikincilik, 1 üçüncülük ve 1 dördüncülük elde etti. G1 Başbakanlık ve Fatih Sultan Mehmet, G2 Zübeyde Hanım ve Anadolu koşuları sahadaki en güçlü rakiplerle mücadele ettiği yarışlardı. Başbakanlık Koşusu'nda; Sabırlı, Luxor, Win River Win, Kurtaran, Kaneko, Mary Ellen ve Hücum vardı dersem, sanırım anlaşılır. Grand Ekinoks'un ardında 2. tamamladığı TJK Koşusu, 2400 metredeki 3. ve son yarışı oldu. 2400 metre sanki onun mesafe limitlerinin dışındaydı.

İNANILIR GİBİ DEĞİL...

Ribella yedi yaşına gelmişti. Bu düzeyde bir kısrağın yurt dışında olsa, hiç bekletilmeden haranın yolunu tutmuş, vereceği şampiyonlar beklenmeye başlanmıştı. Selman Taşbek "Evet" dese bu bir yıl önce gerçekleşecekti, olmadı. Ribella da herkesi şaşkırtan performansı ile sanki koşmak için can atıyordu. 8 startta, 5 birincilik, 3 ikincilik. Beşi G2, üçü G3 olmak üzere 8 koşu. Bu yaşta, bu performans...

Söylediğimiz gibi, yarış hayatının devam etmesinde sadece ekürinin kararı değil, Ribella'nın da payı büyük. Koşma arzusu, hiç bitmeyecek gibi.

"Olur mu öyle şey?" demeyin. İşte istatistikleri ve 2006 yılında yaşanan olay:

"Yaz aylarıydı, bir galop yaptık, atın burnu kanadı. Çok üzülürüm. Hiç müdahale etmeden yükleyip, çiftliğe götürdüm. Dedim ki yarış hayatı bitti, artık anne olacak. Koşmayı planladığımız Topkapı Koşusu'na

1,5 ay vardı. Seyisi de gitti onunla. Salın padoğa gezsin dedim. Ben de kısrağı görmek için, sık sık çiftliğe gidiyorum. Ercan'a sordum;

- Nasıl, mutlu mu?

- Hiç otlamıyor, padoğa salıyorum öyle yanımda duruyor.

- Hiç mi otlamıyor?

- Hiç...

Bunun üzerine, kısrağı görmek için Merih'le birlikte çiftliğe gittik. Ne oldu kızım bir şey mi var diyor. Peşimi bırakmıyor, yanımdan hiç ayrılmıyor. Merih'e bu gelmek istiyor dedim.

- Nereye gelmek istiyor?

- Yarışa gelmek istiyor.

- Sana deli olduğunu söylemiş miydin?

At 1,5 aydır idmandan çıkmış ve Topkapı Koşusu'na 10 gün var. Kenter bile yapmadan çiftliğin padoğunda gezdi.

- Yüklüyoruz atı.

- Ne yapacağız?

- Enternasyonale koşacağız...

Yükledik, getirdik. Selim (Kaya) yanın gel, at kenter yapacak dedim.

- Kim?

- Ribella...

- Abi at yok ki.

- Sen yarın gel, kenter yapacak.

Ertesi gün Selim geldi, at topallıyor.

Bir gün önce nallamıştık, çivi kaçmış.

Atın nallarını söktük. Bir gün tedavisini yapıp, yeniden nalladık. Yarışa 8 gün var, cumartesi kenter yaptık. Selim'e at nasıl diye sordum.

- Çok kötü değil.

- Yarın gel galop yapacağız.

Selim durdu, yüzüme bakıyor. Ertesi gün Selim geldi, 1000'i 1:07 (truva-kar) Arap atı işi yaptık. Selim'e yine atı sordum.

- Ne diyeyim ki abi, ne dememi istiyorsun?

Karar verdik, yarışa koşacağız. Bir iki gün istirahat etti. Arada yalandan çalışıyoruz. Yarış günü padoktayız. Selim;

- Ne yapacağız abi?

- Git keyfini çıkar.

Atın en iyi anlaştığı, en sevdiği kişi Selim. O da atın ruhunu biliyor, ne direktif vereceğim. Hiç unutmuyorum, düzlüğe en geride çıkıp, dışa açılarak sprinte başladı. Ben kazandık deyince, Merih 'Sen hakikaten delisin' dedi. Kazandık.

Çok güzel bindiği için, koşudan sonra Selim'e teşekkür ettim.

- Ben bir şey yapmadım ki, tutunup

geldim!

2006 G2 Topkapı Koşusu'nu bir kez daha izleyin, bana hak vereceksiniz. Son 100 metreye 3,5 boy geride girdiği koşuyu Dubai'deki Cape Verdi gibi kazanıyor. O gün **Halis**, bu gün **Selim**. Koşuda; Kaneko, Kurtiniadis ve Sabırlı'nın yanı sıra yurt dışından gelen beş rakip daha vardı.

Ribella iki yıl daha **"sadece"** koşarak değil, başarılarını da sürdürerek, hepimizi şaşkırtmaya devam etti. 2007'de 7, 2008'de 4 kez start alıp, bu koşulardan 6'sını kazandı. 3'ünde plase oldu. Bir kez daha vurgulamalıyız; 9 yaşında ve 138 handicap puanıyla emekli oldu. Tavan değerinin 140 olduğu puanlamada bir kısrağın, 2 yıl zirvede kalarak, 138 puanla emekli oluyorsa, sanırım yorumu gerek yok.

2008 yılı sonunda Veliefendi Hipodromu'nda düzenlenen **"veda partisiyle"** onu yeni hayatına uğurladık. Artık onun yarışlarını değil, "işte bu Ribella'nın yavrusu" dediğimiz safkanları izleyeceğiz. Teşekkürler Ribella...

ŞAMPİYON HARADA

Ribella gibi bir kısrağın haraya gidince, elbette ki beklentiler de yüksek olacak. Kime sorsanız: **"Ribella kendi gibi bir yavru vermedi"** der. Doğru... Vermedi ama onun gibi kaç safkan gördük? Ribella'lar kolay yetişmiyor.

Selman Taşbek, hayli duygusallaşarak:

"Bize büyük keyifler yaşattıktan sonra yurt dışına gidip, orada annelik yaptı. Payro (piroplassmosis)

yasağı nede-niyle, uzun süre yurda dönemedi.

Yasak kalktıktan sonra Türkiye'ye gelip, son tayını doğurdu ve bize veda etti."

Padre Padrone Ribella'nın G1 koşu kazanan yavrusuydu, yarış hayatı uzun sürmedi. Elusive City'den olan

2019 doğumlu dişi tayının fotoğrafını gördüm. Annesine o kadar çok benziyor ki, dileriz gelecekte de bu benzerliği "her yönüyle" sürdürür.

